

[Gade]

re. Derfor stemmer vi for den dagsorden, som Socialdemokratiet har foreslået, med Socialdemokratiets stemmeforklaring og ikke det lusk – undskyld, det er måske ikke et parlamentarisk udtryk, men jeg kan ikke finde noget bedre – som hr. Peter Brixtofte anvendte som sin begrundelse.

Jeg vil afslutningsvis sige, at der er nogle, der taler, som om det er ligegyldigt, hvad der sker i dette hus, som om, at bare noget er sagt på lukkede møder eller har stået i Børsen eller sådan noget, så har man informeret. Men det parlamentariske system går i stykker – og det er ved at gå i stykker – når konsekvenserne ikke bliver draget, når ministre bliver taget i at overtræde ministeransvarlighedsloven.

Vi går til udvalgsarbejdet ud fra det synspunkt, at dette her ikke skal blive en syltekrukke, og vores konklusion kan kun blive udbygget af, at vi får endnu større indsigt også i, hvad der er sket i forhold til andre ministerier.

Ole Donner (FP):

Det er en meget kedelig og alvorlig sag, vi behandler i dag. Vi synes, det er kedeligt, når en regering gambler og tager chancer vel vidende, at det, man beslutter, måske er forkert. Fremskridtspartiets ordfører advarede imod det, der skete, og der kom også mange andre advarsler, bl.a. fra Handelskammeret, men det er jo rigtigt, som det også er sagt, at man burde have kunnet sætte sin lid til de svar, der blev givet af skatteministeren.

Vi mener i Fremskridtspartiet, at det er alvorligt for det parlamentariske system, at man totalt bliver udelukket, som Fremskridtspartiet er blevet det her. Vi har ikke haft mulighed for at kende til nogen af de ting, som regeringen vidste, da den tog chancen vedrørende dette her. Det er klart, at forligspartierne – Socialdemokratiet og de tre små midterpartier – også må føle det lidt mærkeligt, at de har været med til at vedtage noget, som har vist sig at være i direkte strid med EF-lovgivningen.

Vi mener, at det, man har gjort her, medfører yderligere mistillid til Folketingets partier og til Folketinget som sådant. Når man tænker på de mange andre sager, der ligger, tamilsag, gebyrsag, aflytning af telefoner og andre overgreb imod borgerne, kan Fremskridtspartiet godt forstå, at befolkningen kan have svært ved at have tillid til Folketinget og til partierne.

Selve ambisagen, som nu skal hastes igennem Skatteudvalget, finder vi også meget betænkelig. Der er stillet over 100 spørgsmål, en halv snes stykker er besvaret, og man taler allerede nu om, hvilken dag man skal afgive betænkning. Vi har spurgt, om vi nu kan være sikre på, at det ikke vil være EF-stridigt; det har vi ikke rigtig kunnet få noget på endnu, men det kommer måske. Vi kan godt forstå, at man fra regeringens side gerne vil hindre, at der sker en modregning, men spørgsmålet er, om måden, man vil gøre det på, er lovstridig.

Vi mener altså, der er en lang række uafklarede spørgsmål, som vi skal have afklaret, inden vi kan afgive betænkning over ambiforslaget.

I øvrigt mener vi, det er uanstændigt, at virksomhederne nu skal gå tilbage i deres papirer for at finde ud af, hvor meget de har betalt i ambi, og skal kunne dokumentere, at de har lidt tab. Når Told- og Skattestyrelsen har alle disse oplysninger, burde Told- og Skattestyrelsen sende besked ud til virksomhederne, i hvert fald til dem, som under alle omstændigheder skal have deres penge tilbage; det burde komme fra Told- og Skattestyrelsen. Vi mener ikke, det er erhvervslivet, der har bevisbyrden; det burde være staten.

Statsministeren redegjorde for regeringens holdning til dette her og kom med en række argumenter om, at det havde givet større beskæftigelse, at betalingsbalancen var blevet bedre osv. Det har vi selvfølgelig stor forståelse for, men det kan nu engang ikke hjælpe at lave en ordning, der er ulovlig. Med hensyn til statsministerens bemærkning om, at man set i bakspejlet måske godt kunne have tænkt sig at have haft en højere grad af orientering, må vi sige, at uanset hvor meget man ser i bakspejlet, har Fremskridtspartiet overhovedet intet fået at vide om disse ting, før dommen blev afsagt.

Hr. Ole Espersen nævnte på et tidspunkt det problem, som også er beskrevet i det fremsatte lovforslag, at der vil forekomme en række retssager, og hr. Ole Espersen frygtede sammenbrud i retssystemet. Så må man da håbe, at Socialdemokratiet tager konsekvensen af det og stemmer imod lovforslaget, for vi er helt enige med hr. Ole Espersen i, at det vil være fuldstændig urimeligt med en række af retssager, medfølgende administration og ansættelse af yderligere jurister, kontorassistenter osv., og